

JAZZ

UISER

S

1919

STUDENTERSAMFUNDETS
TEATER

Høst-Revuen
1919

JAZZ

INDHOLD:

I. Akt.

Wilson's vise.
Det forstørra Norges vise.

II. Akt.

Bertin Margs vise.
Hadjet-Larschens vise.
Avholdsmandens vise.
Hysch.

III. Akt

Hjemmebrænderens vise.
Hemmelig forbudspolitis vise.
Aktiemæglerens vise.
Slutningsvise.

Samtlige melodier faaes i
HOFFMANN'S MUSIKHANDEL

I. Akt.

Wilson's vise.

Mel.: Du og jeg og vi to.

Jeg saa gjerne vilde
gjøre folk litt snilde,
mine fjorten punkter er blit til paa denne vis.
Jeg har spekulert ut
og filosofert ut
det som skal gjøre verden til et paradis.
Englands store flaate
vi tar til slæpebaate.
Frankrig faar ei føre krig paa hundrede aar
Vistnok har jeg faat spurt
at der blev jeg godt lurt,
men det kunde jeg jo ikke hjelpe for.

Spørsmålet om maten
ordnes let av staten,
verdens melkforsyning greier Mexi-ko.
Eskimoerne faar Seland,
svenskerne faar «Helan».
De tørstige faar Bosporus,
betrængte faar Bordo.
Italiens kanoner
blir gjort til makaroner
naar de blir sendt til Tyskland
blir det mat saa det forslaar.
Det er litt tungt fordøielig,
men Tyskland er saa føielig,
og det kan jeg forresten ikke hjelpe for.

Aeroplanerne vi sætter til
at fly og lete etter sild.
De barnløse faar Ungarn,
den idè er ikke dum.
Vi vil ei dreadnoughts ha mer,
de blir hjem for gamle damer.
De gale faa Galizien
de husvilde faar Rom.
En bøffelstat vi skjænke vil
til hr. major Buffalo Bill.
Polen faar den bukseknep
hvorom der skrevet staar.
Amerika er beskeden,
tar pengene og traden,
men det kan jeg naturligvis ei hjelpe for.

Det forstørta Noiges vise.

Mel.: Kanibalvisen.

Eskimoen: Jeg kommer fra Spitsbergens land
hvor hver mand
drikker whisky og vand.
Forbud og sorge
fin's ei som i Norge,
vi har det saa godt som vi kan.
Jeg levde av isbjørn og sæl
som var fæl, det var væl
og jeg slo'n ihjæl.
Kong Haakon han gliste
mens sælspek han spiste,
og sendte mig hit paa stand.

Refr.: I mit (hans) Eskimoderland
der er det bra faderullala,
koner til alle mand
tjom faderullala.
Dom er feit, dom er fiu .
saa flæske det skin
som vælfødde præmiesvin.
Hei! tjom faderi, fadera
faderi, faderullala.

Negeren: Jeg er født med blod paa tand
i mit land
aat jeg fjorten mand.
Saa kom jeg i krig,
kjæmpet drabelig,
og blev rik men fik ei æte lik.
Jeg vil smake mit hjemlands mat,
som en norsk probat
hottentot potentat
Mine aper som roper
og gliser og gaper,
vil minde om heilnorske mænd.

Refr.: I Sydvestafrikaland — — — — —

Begge: Det forstørrade Norge en gross
det er os,
vi vil hit og slaass.
Neger: Vi skal klubberne svinge,
ta magta i tinget.
Eskimo: Bli kirkesanger paa Voss.
Til spækket jeg trænger en dram.
Begge: Wedel er ædel, vi stoler paa ham
Neger: Jeg vil slaa ihjel Castberg,
bli amtmand i Bratsberg.
Eskimo: Jeg vil ha jaket og floss.
Refr.: I det store Norske land — — —

II. Akt.

Berlin Margs vise.

Mel: «Italieneren han ensomme».

Her kommer jeg fra mit fængsel
forbi er nu al min trængsel
de proppet og stoppet min mave
saa at den kom helt ut av lave.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Først kom dem med vand og brø' di,
da streika æ bætterdø di,
for hvad er vel stomp og vand da
til mat for en fuldvoksen mand da
(paa en manda')
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Da jeg hadde erklært streiken,
saa kom dem jo straks med steiken,
den putta dem i mig med gafler
tilsammens med to dusin vafler.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Til desert æ sku ha lompe,
saa kom dem med brandfolk og pompe,
dem sleit saa dem holdt paa aa daane,
men saa fik dem dampsprøita laane.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Men søndagsbiffen var værre,
den nægta æ plent aa fortære,
men tilmed den biffen dem greide,
en rambuk fra havna dem leide.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Saa la dem mig ned paa ryggen
og stelte op rambok styggen,
aa jøss det var nifst ska' æ si dæ
naar klossen slo' biffane i mæ.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Tre okser æ aat sidste torsdag,
den tyske revolutions-aarsdag,
det har sin behagelig' side
for socialismen at lide.
Aldrig no'ngang fik jeg slikt traktement.

Hadjet-Larschens vise.

Mel.: Aa hvor jeg gaar og trænger.

I Petrograd jeg fødtes, som mit aller første spræl
jeg slog min far og mor og hele min slægt ihjel.
Jeg ledte efter mynt rundt i min faders hele hus,
da blev jeg sint, den tosken var jo fattig som en lus.
Jeg fandt en gammel sabel og saa drog jeg da avsted
og dannet morderligaen av ligasindede.

Vogt Dem for Hadjet-Larschen
nu er han paa færde her.
Har De en svigermor
om hvem De kanske tror
at hun længes væk fra asperinen og massagen,

Kom blot til Hadjet-Larschen
han hurtig sætter englevinger paa.
Et munter blik man sender
«Kondolerer kjære venner»,
og saa kan De fornøjet atter gaa.

Blandt Stockholms «upper ten» der var jeg meget vel tilfreds
jeg fik en stor og svært indbringende kundekreds.
Man annoncerte med mit navn, ja se nu bare her:
«Av Eskilstunastaal Hadjet-Larschens kniver er».
«Hans strikker er av Petter Carlsens prima hampesnor».
Ja overalt mit navn man saa og folket sang i kor:

Vogt Dem for Hadjet-Larschen,
nu er han paa færde her.
Er Deres skrædder tvær,
er han Dem til besvær,
staar han med regningen og spærrer Dem passagen:

Refr.: Kom blot — — — —

I Norge har jeg virket blot i nogen ukers tid,
men herregud hvor fint forretningen kom paa glid.
Fra høires landsforening bud paa Tranmæl støt jeg faar,
og Stang har bedt mig sørge for at Gunnar Knudsen gaar.
Fra alle hold man ber mig hjælpe Abrahamsen til
at komme hurtigst dithen hvor en drink nok smake vil.

Vogt Dem for Hadjet-Larschen,
nu er han paa færde her.
Har De en tante som
Dem sikkert gjerne kan
til hjælp med arven dersom det er smaat med gagen:
Refr.: Kom blot — — —

En dag forsøkte jeg at dolke ned hr. Jelstrup fræk,
men har var mig for tyk min kniv sat sig fast i spæk.
At der skal kule til en trønder var mig ei bekjendt,
men nu jeg straks fik femten revolvere til mig sendt.
Da Madsen hørte dette foreslog han fluksens dus,
og tilbud strømmet ind fra alle dem som vil ha hus.

Vogt Dem for Hadjet-Larschen,
nu er han paa færde her.
Har De en leiebo'r
om hvem De kanske tror,
at han længter vældig væk fra loftsetagen.
Refr.: Kom blot — — —

Avholdsmandens vise.

Mel.: Og ikke nok det.

Vort folk er arvelig belastet og har trang til dram
Selv biblens Abraham
drak saa det var en skam.

Med arvelig belastning jeg henfaldt til punsch og rum,
jeg svam i brændevin og skum og fik delirium.

Refr.: ': Og ikke bare det ':
ja gu' forsørje
jeg kom til Ørje.
Og ikke bare det
jeg for derfra med fred,
fik dilla engang te' og ikke bare det.

En kveld jeg var paa dill traf jeg en kvindelig koloss,
og min protest til tross
vi giftet os paa Moss.

Min contrapart var goodtemplar, drak bare saft og vand,
jeg meldtes ind I. O. G. T. og jeg blev avholdsmand.

Refr.: ': Og ikke bare det ':
Nu er jeg templar,
et pragteksemplar.
Og ikke bare det,
jeg avholdstaler ble',
jeg tror paa Aarrestad, og ikke bare det.

Jeg holder avholdsforedrag, paa søn- og helligdag
om alkoholens vrak,
mot alkoholens sak.

Litt brændevin til medicin, jeg bruker stadig væk,
og jeg er ofte syk, men brændevin gjør mig saa kjæk.

Refr.: ': Og ikke bare det ':
Jeg bli saa gla' De
rent overstadig.
Og ikke bare det,
ja De kan kanske se
jeg har tat medicin, og ikke bare det.

Hysch.

Mel.: Plads go' Venner.

1ste: Skjønnte dem det —
2den: — nei da fandt du noget?
1ste: Ja tre flasker spiritus jeg knep
Da jeg kom, dem maatte ut med sproget,
og med glæde jeg om flasken grep.
Begge: For,
1ste: Jeg og du og vi to er det hemmelig—
2den: Hysch!
1ste: Jeg er—
2den: Hysch! Du er —
1ste: Hysch! —
Begge: —forbudspoliti.

2den: Her de ser nationens frelsermænd
1ste: Norges fremtid hviler nu paa os.
2den: Abrahamsen os rundt landet sender
1ste: Helt fra Vardø like ned til Moss.
Begge: For—
Refr.:

1ste: Har en mand no sprit —
2den: —vi arresterer'n.
1ste: Har'n itno —
2den: —faar'n gaa ifred.
1ste: Hvor spriten blir 'a —
2den: —naar vi konfiskerer'n —
1ste: gir vi ingen grei og klar besked.
Begge: For—
Refr.:

1ste: Vi to skal rydde op i staden
2den: Ja vi to kan greie det min ven,
1ste: Saa naar vi da engang skal forlad 'n
2den: fins der ikke flaskefor igjen
Begge: For—
Refr.:

2den: Jeg har hørt at østi Nordre gate, findes der en —
1ste: — Hvad?
2den: —en svær portion.
1ste: Finns der meget?
2den: Ja en fem-seks fate.
1ste: Vi blir nødt til en konfiskation.
Begge: For—
Refr.:

III. Akt.

Hjemmebrønderens vise.

Jeg er likeglad i begge ender
selv om avholdsfolket stemmer ja.
Det gaar fin-fint naar man hjemmebrønder
bare jeg faar drikke er jeg likeglad.
Jeg turer og drikker til verden gaar under
«Hattepynt, Glideflugt, Pigtraad og Dunder»,
men Mor Norge og Abraham vilde visst gjerne
gjøre folk aldeles gær'ne.
Men kan De si mig aa det andre raker
om jeg litt olie paa lampa faar.
Aa herregud, aa herregud, saa godt det smaker
at faa sig en hjembrændt brønvinstaar.

Jeg er genial i begge ender
jeg har lavd et fin-fint apparat.
Det blir brønvin utav alt jeg brønder,
av filler og av bein og av grønsalat.
Skosvarte, poteter, søppel og tjære
blir brønvin saa snart det begynner aa gjære,
og Abraham og Isene fik jeg dem fat,
brændte jeg dem i mit apparat.
Og kan De si mig aa det andre raker
om jeg litt olie paa lampa faar.
Aa herregud, aa herregud, saa godt det smaker
at faa sig en hjembrændt brønvinstaar.

Skriker ongane med begge ender
blir dem stille naar dem faar en støit.
Er kjærringa saa sinna saa hu skjærer tænder,
faar hun en dram blir hu straks fornøi't.
Og dersom mester'n vil slaa av paa lønna
gir je'n en dram og saa venter'n til søndag
saa hører'n gudsord og det er bra,
for saa angrer'n atte'n vilde slaa av.
Ja her kan dere bare se hvor alt sig lager,
naar alle litt olie paa lampa faar.
Aa herregud, aa herregud, saa godt det smaker
at faa sig en hjembrændt brønvinstaar.

Aktiemæglerens vise.

Mel.: Sikke han kan.

Jeg er en aktiemægler jeg
det kan De vel se paa mig,
jeg har vær't en herre,
nu er jeg det ei.

Jeg festet høit med kvin's og skum
indtil en ven fra Sodium
mig mindet paa jeg skyldte ham en sum.

«Kursen gaar ned, den da-da-daler
gi mig besked, om du betaler».

«Tull og tøis», sa jeg og ilte,
jeg mente bilte
til grand soupé.

Kursen gaar ned, den da-da-daler
gi mig besked, om De betaler,
overalt man litt mistænksomt smilte
kursen gaar ned, den da-da-daler.

Søndag var jeg millionær
hadde bil og silkeklær,
var en matador, helt i fra top og tær.

Mandag var det ikke frit
jeg begyndte skjælv litt,
og paa tirsdag var jeg helt fallit.

Kursen gaar ned, den da-da-daler
det haster ei med, at jeg betaler.

Mine kreditorer raste
de fløi og maste,
jeg svarte blot:

«Kursen gaar ned, den da-da-daler
det haster ei med, at jeg betaler».

De skar tænder saa det skreik og knaste:
«Kursen gaar ned, den da-da-daler».

Min skriv'maskedame er
nu gaat ind i frelsens hær.
Jeg har solgt min villa
og stampet mine klær.
Det eneste jeg ei fik solgt
var aktierne som jeg beholdt,
de er bra at ha naar det er koldt.
Kursen gaar ned, den da-da-daler
mit kul og min ved jeg ei betaler,
aktier jeg i ovnen tænder
de herlig brænder
og varmer godt.
Kursen gaar ned, den da-da-daler
mit kul og min ved jeg ei betaler,
Brænd kun aktier, mine kjære venner,
for kursen gaar ned, den da-da-daler.

Jeg er falleret fallera,
men endda er jeg likegla'.
hausse og baisse notering
kan andre overta.

Nu gaar jeg og venter paa
at jeg snart skal selskap faa.
«Kolleger kom i mine arme smaa».

Kursen gaar ned, den da-da-daler
staa ei og sved, i angstens kvaler.

Rækken er' blit meget tynd De,
men det er yndig
at følges ad.

Kursen gaar ned, den da-da-daler
staa ei og sved i angstens kvaler.
Gjør fallit som jeg, og bli umyndig.
Kursen gaar ned, den da-da-daler

Hemmelig forbudspolitis vise.

Mel.: Who were you with last night?

Vi er Abrahamsens hemmelig
forbudsvenlige politi,
vi reiser rundt og snuser efter hjemmebrænderi
Ser vi en herre i humør
vi aner at der findes sprit
og toner straks for ham kulør
«La os faa smake litt!»
Vi har faat os mangen herlig dram,
men da vi til Trondhjem kom
høit vort hjerte slo'
ti vi kjendte jo
en fin aroma som
:': kjendtes litt skummel ut :':
Her lugtet hjembrændt det merket vi godt,
hm-hm-hm — vi aner et komplot.
Den kjendtes litt skummel ut
den lugtet ei av forbud.
Folk sa at det var godveirsvind fra Ranheim blot,
men — den kjendtes litt skummel ut.

Fra en hybel lød der støi
glæden lød mistænk'lig høi,
forbudne saker maatte være aarsak til den gøi.
Vi fandt en ung og glad student
med sin lille flamme het,
han var vistnok blit litt hjemmebrændt,
og han ga os grei besked.
«Jeg kysset blot min pike litt
det er dog ei forbudt.»
Deri hadd'n ret
vi maatte medgi det,
men vi sagde dog tilslut:
:': De ser mig litt skummel ut :':
Vøgt Dem for piger for vin og for sang,
de beruser mangen en gang.
De ser mig litt skummel ut,
husk at der er forbud,
og pigen, ja jeg gir Dem blot grei besked,
hun ser mig litt skummel ut.

Bak høiskol'n fik en dag vi se
smaa huser utav sten og træ.
Det var skummelt nok at Wiggen hadde lat dem stå ifred
Det er skummelt nok ja endog groft
at der sælges «den» paa trik,
at Trondhjems bakeri har loft,
at Bakke bro slaar stadig klikk.
Drikke øl og brus
i et skummelt hus,
det er der ei forbud for.
Vi til cirkus kom
og vi saa os om
og vi sagde: «vi forstaar — men —
:': Her ser mig litt skummelt ut» :':
Min frøken De smiler saa muntert til mig,
har De no' forbudent ei-ei.
Her ser mig litt skummelt ut,
husk at her er forbud.
Folk sa her var studentersamfund, men jeg syn's
her ser mig litt skummelt ut.

Slutningsvise.

Mel.: Refr. av «Den lille Torea-di-da-dor».

- Wilson:** Punkterne tilslut jeg fik
jeg fandt dem netop nu i aller sidste øieblik.
Re-he-hetten seire skal
Retfærdig-he-he-he-he-hetten er vort ideal.
Fælt saa mange her blev skutt.
- Tutti:** Nei det er ikke sandt for kulene de var tat ut
Re-he-hetten seire skal
den er vort idea-ha-ha-ha-ha-ha-hal.

Hei hurra nu er vi fri
at blive myrdet vor allikevel behageli'.
Revuen fik en ende brat
det gik med fart når Hadjet-Larschen tok for alvor fat.
Finalen var en smule krass
men heldigvis for alle parter var den ei av glass.
Beredt paa enden altid vær
den kommer når du aller mindst den venter nær.
